

מ"ת 5402/08/18 - כייס אל טורי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

מ"ת 5402-08-18 מדינת ישראל נ' אל טורי
תיק חיצוני: 364869/2018

בפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מבקשים
נגד
משיבים
החלטה

מדינת ישראל

בפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר.

המבקש אשר הוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בפסילה, העדר ביטוח ואי ציות להוראת שוטר, נמצא במעצר בית מלא החל מיום 16.8.18.

לטענת ב"כ המשיב, המשיב נמצא כבר 4.5 חודשים במעצר בית ולא הפר אותם. עמד בכל המגבלות שהוטלו עליו ומבוקש לאפשר למשיב לצאת ממעצר הבית לצורך ריצוי 3 חודשים של עבודות שירות אשר נגזרו עליו בתיק אחר - פ"ל 1575-01-18.

לטענתה, ביצוע עבודות השירות אמור להיות קרוב מאוד למקום מגוריו של המשיב אשר יכול להגיע לשם ברגל ויש מפקחת שיכולה ללוות אותו ולהחזיר אותו משם ולפיכך אין כאן מסוכנות.

לטענת ב"כ המשיבה, המבקש בחר לעבור עבירות חמורות נוספות בזמן שהמתין להשמה לעבודות שירות. לטענת המשיבה נכון יותר לבטל את העבודות מאשר לשנות את תנאי מעצר הבית.

אף המבקש ציין בבקשתו כי הוא עומד בפני שימוע בנושא הפקעת עבודות שירות. מפנה המשיבה לכך שמלכתחילה ביקשה להורות על מעצרו של המבקש, אלא שסיכל מטרה זו ע"י אי התייצבותו.

כן מוסיפה ב"כ המשיבה כי משך הזמן מאז ההקראה הינו בעקבות אי התייצבות המבקש לדיונים שאף היה צריך להוציא למבקש צו הבאה כדי שיתייצב לדיונים ולא בשל התנהלות התביעה.

כפי החלטתי מיום 16.8.18, כנגד המבקש קיימת עילת מעצר בשל מסוכנות אולם בנסיבות העניין בהם המבקש שוחרר כבר ע"י המשטרה למעצר בית, קבעתי כי ניתן לאיין את מסוכנותו בתנאי מעצר בית מלא.

יחד עם זאת יש להדגיש כי המבקש לא התייצב לדיון הראשון בעניינו והיה צורך להוציא כנגד המבקש צו מעצר לצורך

הבאתו לדיון, גם בהמשך כחודש וחצי לאחר ששחרר למעצר בית המבקש לא התייצב לדיון בתיק העיקרי והיה צורך בהוצאת צו הבאה כדי להביאו לדיון.

לפיכך התמשכות ההליכים בתיק הינה פועל ישיר של התנהגות המבקש.

לא אוכל להימנע מלהעיר כי כתב האישום הוקרא באוזני המבקש כבר בתאריך 16.8.18. מטעמים השמורים עמו ביקש המבקש שלא להשיב לכתב האישום, עתה, מה לו כי ילין על התמשכות ההליכים???

כפי שנקבע לא אחת בביהמ"ש העליון אין לתת להימשכות משקל מכריע.

ראה: בש"פ 22/07 **מדינת ישראל נ' ז'אנו** (24.01.2007); בש"פ 8228/15 **מדינת ישראל נ' ערן לסקר** (10.12.2015); בש"פ 2525/18 **מדינת ישראל נ' לורי שם טוב** (17.04.2018).

בנסיבות אלה כאשר לאור התנהלות המבקש אשר עשה דין לעצמו והתחמק מהתייצבות לדיון, היה מקום לשקול את מעצרו מאחורי סורג ובריח. אך ורק בשל התחשבות במצבו הרפואי הוריתי על שחרורו לחלופת מעצר של מעצר בית מלא לצורך איון מסוכנתו.

הריני קובעת כי אין מקום לקבלת הבקשה.

קבלת הבקשה פירושה מתן "הכשר" להתנהגות פסולה. לכך לא אתן ידי.

סוף דבר - הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה טבת תשע"ט, 02 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.